Mahumed olli isse seál jures kui temma sóa-rahwas linna wasto leri úlleslóid ja kihhutas neid kúl áhwardamisse kúl tootussega wahwaste wasto hakkada. Nelli kuetkúmmend páwad iáksid nemmad kowwaste selle linna peále. Se Keiser ja temma sóa rahwas seál sees pannid kúl ka tuggewaste wasto, ja ni paljo kui nemmad suutsid, púúdsid nemmad kúl keelda et waenlaste nou ei piddand korda minnema; agga se aeg olli tulnud et Jummal tahtis otsa nende peále tehha sepárrrast juhtus ka keik nenda et Turki sóa mehhed said wággise múride wahhel wárrawatte sisse tungida ja sedda wisi linna árrawótta. Kolm páwa risusid ja tapsid nemmad seál sees ilma otsata otse kui úks hulk hundid lammaste lautas. Ei seál antud armo ei wúrstidele ellik úllemattele, ei nende naestele egga lastele, ei wanna egga noortele, keik piddid nende moóga terra tundma ja se lábbi langema. Keisri pea, kes hulga wahhel olli jo mahha tallatud, raiuti otsast árra ja kanti teotusseks linna sees úmber. Keisri Praua ja temma tútred teotati essite ja siis pinati neid hirmsal wisil surnuks. Ja sedda wisi tappeti seál kúl ennam kui nellikúmmend tuhhat linna rahwast árra. Se olli núúd selle hea tuggewa linna ja rigi ots, mis kúl nutto wáárt olli, kus need risti koggodussed ennemuiste keigesurema selgusse ja paistusse sees seisnud. Nende kirrikud woeti árra ja tehti selle uskmatta rahwa sea laudaks.

Sest aiast hakkas se kurri waenlane óiete omma pea úllestóstma ja nenda kui úks karro kelle su weel werrest tilgub, púúdis temma ka selle Saksa-ma Keisrile otsa tehha, wóttis paljo maid temmast árra ja tulli ka koggone jo temma úllema

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1771, lk. 19